

ROMANIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR./108/2012 - 17.09.2013

DECIZIA CIVILA NR. ...
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 03.04.2014
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR: ...
JUDECĂTOR:
GREFIER:

S-a luat în examinare recursul formulat de pârâta DGFP Arad în nume propriu și în reprezentarea Activității de Inspecție Fiscală împotriva sentinței civile nr. .../02.07.2013 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. .../108/2012, în contradictoriu cu reclamanta intimată X, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 13.03.2014, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când s-a amânat pronunțarea pentru data de 20.03.2014, 27.03.2014 și 03.04.2014.

CURTEA

în deliberare, constată următoarele:

Prin **sentința civilă** nr. ... din 02 iulie 2013, Tribunalul Arad a admis acțiunea formulată de reclamanta contra pârâtelor Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad pentru anulare acte administrativ fiscale, a anulat dispoziția nr.... din 31.05.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și decizia de impunere nr. ... din 17.10.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și a exonerat reclamanta de la plata obligațiilor fiscale stabilite. Totodată, a obligat pârâtele la plata sumei de ... lei cheltuieli de judecată către reclamantă.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut următoarele:

Prin Decizia nr..../31.05.2012 emisă de DGFP Arad s-a respins contestația formulate de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr..../17.10.2011 prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în cuantum de lei, respectiv majorări de întârziere calculate în cuantum de lei, întrucât nu a colectat TVA pentru sumele colectate din tranzacțiile imobiliare cu terenuri construibile în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate și înregistrarea în scopuri de TVA.

Pentru emiterea deciziei de impunere organul de inspecție fiscală a reținut în interpretarea prevederilor art.127 alin.2 Cod fiscal că operațiunile de vânzare efectuate în perioada 01.01.2007-31.12.2009 ar fi operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, în sensul prevăzut de art.126 alin.1 lit.a Cod fiscal și că este o persoană impozabilă în sensul prevederilor art.126 alin.1 lit.c raportat la art.127 Cod fiscal, astfel încât, odată depășit jilafonurde scutire de TVA, avea obligația înregistrării în scopuri de TVA, să colecteze TVA și implicit să vireze TVA pentru toate tranzacțiile efectuate.

Verificarea taxei pe valoarea adăugată a cuprins perioada 01.01.2008- 31.12.2009, în care reclamanta împreună cu soțul au efectuat de tranzacții cu terenuri construibile, fapt ce rezultă din contractele de vânzare - cumpărare depuse în probațiune la dosar, f. 455-612 dosar.

Din examinarea contractelor de vânzare cumpărare a rezultat că cei doi soți, în calitate de coproprietari ai cotei de 1/4 părți din terenul pe care s-a edificat blocul de locuințe care a făcut obiectul vânzării au vândut cota de 1/4 părți din terenul aferent fiecărui apartament, împrejurare evidențiată expres în conținutul contractelor.

Aceste blocuri de locuințe sunt edificate în intravilanul municipiului Arad, pe strada având Sp+P+4E+M, la care se adaugă o incintă amenajată, fapt ce rezultă din autorizațiile de construire.

În conținutul contractelor de vânzare-cumpărare s-au evidențiat distinct prețul total al vânzării,

dar și prețul terenului, astfel că este ușor de determinat contravaloarea cotei de 1/8 părți în funcție de care s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare de plată ce fac obiectul deciziei de impunere.

De altfel, reclamanta nu a contestat cuantumul obligațiilor fiscale, ci doar nelegalitatea impunerii lor.

Referitor la obligația plății TVA, tribunalul a reținut următoarele:

Problema de drept supusa soluționării este dacă pentru tranzacțiile efectuate în perioada supusa supusă inspecției fiscale, constând în tranzacții imobiliare cu terenul aferent apartamentelor este construibil sau nu iar persoana fizică reclamantă datorează taxa pe valoarea adăugată.

Începând cu 01.01.2007, prevederile art.126 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt similare cu prevederile din perioada 01.01.2006-31.12.2006, citate mai sus, astfel:

"(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)".

Prin urmare, condițiile enumerativ stipulate la articolul din legea fiscală mai sus menționat sunt condiționate de cerința cumulativă, expres prevăzută de legiuitor, ceea ce înseamnă că neîndeplinirea unei singure condiții determină neîncadrarea operațiunilor în categoria operațiunilor impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Așadar, printr-o interpretare per a contrario o operațiune nu este impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, respectiv operațiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată dacă cel puțin una din condițiile prevăzute la lit.a) - d) art.126 alin.(1) din Codul fiscal nu este îndeplinită, așa cum reglementează însăși legiuitorul la pct.1 alin.(1), respectiv pct.2 alin.(1), în funcție de perioada incidența operațiunilor în cauză, din Normele metodologice de aplicare a art.126 alin.(1) din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art.127 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă atât în perioada 01.01.2006- 31.12.2006, cât și începând cu data de 01.01.2007:

(1) Este considerată persoana impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora.

De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

În aplicarea prevederilor alin.(2) al art.127 enunțat mai sus, legiuitorul, prin Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aduce precizări suplimentare, stipulate la pct.2 alin.(1), respectiv pct.(3) alin.(1), în funcție de perioada incidența operațiunilor în cauză, din Normele metodologice de aplicare a art.127 alin.(2) din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, pentru anul 2006:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

Începând cu data de 01.01.2007 reglementează următoarele:

(1) în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerata activitate economica, cu excepția situațiilor în care se constata ca activitatea respectiva este desfășurata în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.[...]"

Potrivit acestor prevederi legale, pentru alte operațiuni decât vânzarea de bunuri utilizate in scopuri personale, persoana fizica devine persoana impozabila daca activitatea desfășurata are caracter de continuitate.

Astfel, persoanele fizice care obțin venituri din vânzarea bunurilor imobile proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de acestea pentru scopuri personale nu se considera a fi desfășurat o activitate economica si pe cale de consecința nu intra in categoria persoanelor impozabile, excepție făcând situațiile în care se constata ca activitatea respectiva este desfășurata în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în atare situație, acestea dobândind calitatea de persoana impozabila.

Pe cale de consecința, o persoana fizica reprezintă persoana impozabila în sensul Titlului VI privind taxa pe valoarea adăugata din Codul fiscal, în condițiile în care desfășoară, de o maniera independenta si indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Așa cum explicitează legiuitorul prin norme, în aplicarea prevederilor art. 127 alin. (2), persoanele fizice nu se considera ca realizează o activitate economica în sfera de aplicare a TVA atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personala sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale.

Referitor la definiția termenilor folosiți mai sus, în înțelesul legii fiscale, art. 7 alin. (1) pct. 20 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare prevede:

(1) în înțelesul prezentului cod, termenii si expresiile de mai jos au următoarea semnificație:
20. persoana - orice persoana fizica sau juridica.

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, este considerata "persoana" ce intra sub incidența prevederilor Codului fiscal "orice persoana fizica sau juridica".

Începând cu data de 01.01.2007, în contextul armonizării legislației naționale cu prevederile comunitare, au fost definite la titlul VI din Codul fiscal, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugata, noțiunile de persoana, persoana impozabila, persoana neimpozabila si persoana juridică neimpozabilă.

La art. 125 alin. (1) pct. 18-21 din acest act normativ se precizează:

(1) In sensul prezentului titlu, termenii si expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

18. persoana impozabila are înțelesul din art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizica, grupul de persoane, instituția publica, persoana juridica, precum si orice entitate capabila sa desfășoare o activitate economica;

20. persoana neimpozabila reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerata persoana impozabila;

21. persoana reprezintă o persoana impozabila sau o persoana juridica neimpozabila sau o persoana neimpozabila.

În situația în care persoana fizica este considerata persoana impozabila conform art. 127 alin. (1) din Codul fiscal, aceasta trebuie sa solicite potrivit art. 152 alin. (1) din același act normativ, înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent.

Totodată, potrivit art.128 alin.(1) si alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabila în perioada 01.01.2006- 31.12.2006:

„(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o alta persoana, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

(2) în înțelesul prezentului titlu, prin bunuri se înțelege bunurile corporale mobile si imobile, prin natura lor sau prin destinație.”, iar potrivit aceluiași articol alin.(1), în forma aplicabila începând cu 01.01.2007:

„1) Este considerata livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca si un proprietar.”

Până la 01.01.2007 livrările de construcții sau terenuri nu erau scutite de TVA.

Începând cu 01.01.2007, potrivit alin. (2) lit. f) al art.141 din Codul fiscal, este scutita de taxa pe valoarea adăugata:

1) livrarea de către orice persoana a unei construcții, a unei părți a acesteia si a terenului pe care este construita, precum si a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplica pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren constructibil, daca este efectuata de o persoana impozabila care si-a exercitat ori ar fi avut dreptul sa-si exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil.

În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren constructibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.

Potrivit prevederii legale citate mai sus, este scutită de taxa pe valoarea adăugata livrarea de către orice persoana a unei construcții, a unei părți a acesteia si a terenului pe care este construita, precum si a oricărui alt teren.

În cadrul aceluiași alineat, se stipulează, ca excepție, ca persoana impozabila care efectuează livrarea unui teren constructibil, nu beneficiază de scutire de taxa pe valoarea adăugata pentru aceasta livrare, daca si-a exercitat ori ar fi avut dreptul sa-si exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pe valoarea adăugata pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil.

Începând cu data de 01.01.2008, alin. (2) lit. f) al art.141 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru următoarele operațiuni:

f) livrarea de către orice persoana a unei construcții, a unei părți a acesteia si a terenului pe care este construita, precum si a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplica pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren constructibil.

În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

Prin teren constructibil se înțelege orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, o persoana fizica care realizează în cursul unui an calendaristic operațiuni imobiliare, care au caracter de continuitate, constând în vânzarea de terenuri și construcții, altele decât cele utilizate în scopuri personale, devine persomaimpozabilă indiferent daca opefățiunea este său nu scutita de TVA.

Legea impune însă condiția în cazul tranzacțiilor cu terenuri ca acestea să fie constructibile. Din copiile contractelor de vânzare cumpărare depuse la dosar a rezultat că reclamanta împreună cu soțul a înstrăinat cota de 1/8 părți din terenul aferent fiecărui apartament vândut, în realitate fiind vorba despre terenul aferent blocului de locuințe situat în Municipiul Arad, str.....

Pentru lămurirea stării de fapt în ce privește împrejurarea că terenul aferent blocului de locuințe are caracter de teren constructibil în sensul dispozițiilor Codul fiscal s-a dispus efectuarea unei expertize în construcții având ca obiectiv în esență stabilirea gradului de ocupare a terenului situat în Municipiul Arad, str..... cât și dacă la momentul efectuării tranzacțiilor s-ar mai fi putut edifica alte construcții decât cele existente deja.

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză s-a concluzionat în sensul că după construirea blocului de locuințe situat în Arad, str..... gradul de ocupare al terenului este de POT 44,3% iar POT maxim aprobat prin PUD este de 45% iar restul terenului fiind ocupat de alte amenajări exterioare.

În ce privește terenul pe care este edificat blocul de locuințe situat în Arad, gradul de ocupare este de POT 35,7% iar POT maxim aprobat de PUD este de 40% și în acest caz expertul concluzionând că restul terenului este ocupat de alte amenajări exterioare.

Concluzia fermă și neechivocă a expertului fiind că în conformitate cu reglementările din PUD raportat la situația faptică a terenului după cum a fost reliefată în urma expertizei de specialitate deoarece prin lucrările deja efectuate pe aceste terenuri aferente celor două locuri de locuințe s-a realizat mobilarea integrală a acestora nu se mai putea emite de către autoritatea publică competentă un alte certificat de urbanism pentru construirea altor obiective pe terenurile descrise.

Instanța reține că pârătele nu au formulat obiecțiuni la raportul de expertiză și nici nu au

solicitat efectuarea unui nou raport de expertiză putându-se concluziona cu suficient temei că au acceptat concluziile raportului, situație în care se vor avea în vedere concluziile la soluționarea probleme de drept supusă analizei.

Or la problema dacă terenurile care au făcut obiectul contractelor de vânzare cumpărare din perioada 1.01.2008-31.12.2009 sunt sau nu construibile în sensul dispozițiilor art. alin. (2) lit. f) al art.141 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal având în vedere că prin teren constructibil în sensul acestor dispoziții legale se înțelege orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare ținând că prin expertiză se reține că gradul de ocupare a celor două terenuri pe care sunt edificate blocurile de locuințe este situat la limita superioară a POT și că având în vedere reglementările speciale în această materie a PUD autoritatea publică locală competentă nu mai putea emite un alt certificat de urbanism pentru edificarea altor obiective pe aceste terenuri, răspunsul nu poate fi decât că terenurile în cauză nu sunt construibile.

Or așa fiind concluzia care se impune este că organul fiscal a retinut greșit că terenurile aferente apartamentelor înstrăinate prin cele 91 de tranzacții rezultate din contractele de vânzare - cumpărare sunt terenuri construibile, în realitate conform celor reținute mai sus acestea neîndeplinind criteriile prevăzute de lege pentru a fi calificate ca atare.

Argumentul părâtei din întâmpinare în sensul că reclamanta în perioada 2007-2010 a realizat un număr de 91 de tranzacții cu terenuri pe care au fost construite apartamente, iar aceste operațiuni au caracter de continuitate în condițiile în care a obținut venituri cu caracter de continuitate, desfășurând activități economice și astfel prin operațiunile desfășurate a avut calitatea de persoană impozabilă cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate nu are nici o relevanță în condițiile în care în actul de impunere se reține ca temei calitatea terenului aferent construcțiilor de teren constructibil care nu îndeplinește condițiile legale pentru a putea fi caracterizat astfel.

Astfel că în condițiile în care temeiul pentru emiterea deciziei de impunere a fost împrejurarea efectuării tranzacțiilor cu terenuri construibile care nu au această calitate, actul administrativ fiscal este nelegal fiind emis cu interpretarea eronată a dispozițiilor legale incidente, aceeași fiind situația și a deciziei emisă în soluționarea contestației formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere.

Ca atare față de considerentele de fapt și de drept arătate în baza art.18 din Legea nr.554/2004, Legea contenciosului administrativ acțiunea reclamantei apare ca fiind întemeiată și va fi admisă cu consecința anulării dispoziției nr.... din 31.05.2012 emisă de DGFP Arad și a deciziei de impunere nr. din 17.10.2011 emisă de AIF și exonerează reclamanta de plata obligațiilor fiscale stabilite.

În baza art.274 din Codul de procedură civilă vor fi obligate părătele AIF și DGFP ca fiind căzute în pretenții în cotă de 14 fiecare la plata sumei de ... lei cheltuieli de judecată reprezentând onorar de expert către reclamantă.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen pârâta DGFP Arad, solicitând modificarea sentinței recurate în sensul respingerii acțiunii reclamantei ca neîntemeiată, arătându-se că hotărârea primei instanțe este nelegală și netemeinică în condițiile în care și-a însușit întrutotul concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză, fără a analiza susținerile din actele administrativ fiscale atacate.

Recurenta apreciază astfel că în speță erau incidente disp.art.126 alin.1 și 127 alin.1 Cod fiscal, întrucât reclamanta a efectuat în perioada 2007-2009 un număr de ... de tranzacții cu terenuri pe care erau construite apartamente, tranzacții care au avut caracter de continuitate, astfel încât reclamanta avea obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA și de a aplica TVA aferentă vânzărilor de terenuri.

Deși prin tranzacțiile efectuate s-au înstrăinat atât apartamente cât și terenurile aferente acestora, aparținând unor proprietari diferiți, în momentul înstrăinării ele se constituiau la cumpărător într-un singur corp funciar indivizibil.

Este adevărat că terenul aferent construcției nu mai poate fi considerat din punct de vedere tehnic un teren constructibil, dar cu toate acestea de vreme ce persoane fizice au înstrăinat nu numai terenul aferent construcției ci și amprenta la sol a construcției, rezultă ca terenul este indisolubil legat de construcție și se livrează în mod independent de aceasta din punct de vedere juridic, rezultând așadar că în speță nu este aplicabil textul legal care stipulează că terenul pe care este construit un bun imobil inclusiv terenul aferent construcției urmează regimul construcției dacă sunt proprietăți indivizibile.

Recurenta a mai invocat disp.art.141 alin.2 lit.f Cod fiscal coroborat cu cele cuprinse la pct.37 alin.6 din Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, concluzionând că indiferent de data livrării terenului, ținând cont de faptul că livrarea s-a realizat independent din punct de vedere al

regimului de proprietate, de construcție s-a considerat că are loc livrarea unui teren construibil.

S-a mai arătat totodată că organele fiscale au ținut cont de considerentele deciziei de soluționare a contestației plecând de la starea de fapt fiscală expusă în decizia nr.349/31.05.2011 a DGFP Arad.

În drept s-au invocat disp.art.304 pct.9 și 304¹ C.pr.civ.

Prin concluziile scrise intimata a solicitat respingerea recursului DGFP, arătând că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, întrucât terenul în discuție nu intra în categoria terenurilor construibile reglementate de art.141 alin.2 lit.f Cod fiscal, după cum a reținut de altfel și Curtea de Apel Timișoara prin decizia civilă nr...../22.10.2013.

Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente, inclusiv art.304¹ C.pr.civ., se constată următoarele:

Prin decizia de impunere nr. .../17.10.2011 emisă de DGFP Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală s-a stabilit în sarcina reclamantei X obligația de plată a TVA în sumă de lei la care s-au adăugat majorări de întârziere de lei, reținându-se în fapt că în cursul anilor 2007-2009 aceasta împreună cu soțul a încheiat un număr de de tranzacții cu terenuri construibile; conform contractelor de vânzare cumpărare depuse la dosarul de fond, fiind astfel incidente prev.art.127 alin.2 Cod fiscal, ce impuneau obligarea reclamantei la înregistrarea în scopuri de TVA și la taxarea operațiunilor de înstrăinare a terenurilor, conform art.141 alin.2 lit.f Cod fiscal.

Din studiul contractelor de vânzare-cumpărare depuse la dosar rezultă că documentele analizate de organele fiscale au vizat ipoteza în care s-a procedat la înstrăinarea unor apartamente deținute de SC A SRL coroborat cu înstrăinarea terenului aferent apartamentelor respective, terenuri deținute în coproprietate în cote de 1/4 de ... și, și, ... și ... și ... cu soția

Pentru vânzătorii, ... și organele de inspecție fiscală din județul Arad au întocmit decizii de impunere de natura celei contestate în prezenta cauză prin care s-au stabilit obligații de plată suplimentară reprezentând TVA și majorări de întârziere, iar prin decizia civilă nr...../22.10.2013 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr.../108/2011 s-a soluționat irevocabil acțiunea reclamantei împotriva deciziei de impunere nr.../24.08.2011, ce viza aceleași obligații fiscale de plată ca și ale prezentei reclamante, izvorând din același tranzacții analizate și în prezenta cauză.

Față de cele reținute prin decizia civilă nr...../22.10.20 a Curții de Apel Timișoara, de vreme ce prin această decizie s-a tranșat irevocabil problema terenului construibil, ce a făcut obiectul tranzacțiilor în care a fost parte și reclamanta în calitate de vânzătoare a cotei de 1/4 teren împreună cu soțul său, statuându-se asupra nelegalității actelor de impunere emise de organul fiscal pentru coproprietara, Curtea apreciază că, aceeași soluție se impune și în prezenta speță cu putere de lucru judecat în condițiile în care este vorba despre aceeași stare de fapt fiscală și care impune astfel adoptarea aceleiași soluții câtă vreme este vorba despre aceleași constatări ale organelor fiscale în ambele cauze, constatări care au generat obligații de plată a TVA-ului în sarcina ambelor coproprietare x și Carmen, constatări înlăturate de instanța de recurs prin decizia civilă nr...../22.10.2013. Puterea de lucru judecat presupune că de vreme ce s-a statuat irevocabil asupra unei situații de fapt, aceeași soluție se impune și ulterior în ipoteze similare. Ori, în speță așa cum s-a arătat anterior aceleași tranzacții imobiliare au fost analizate de instanța de recurs dar din perspectiva unui alt coproprietar ce se afla într-o situație identică cu cea a reclamantei.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept și văzând și disp.art.312 alin.1 teza a II-a Curtea va respinge ca neîntemeiat recursul declarat.

În privința cheltuielilor de judecată, Curtea reține că, potrivit art. 274 alin. 1 Cod de Procedură Civilă, „*partea care cade în pretențiuni va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată*”. În prezentul recurs, ținând seama că s-a constatat caracterul nefondat al recursului, Curtea va obliga recurenta la plata cheltuielilor judiciare efectuate de reclamantă în recurs.

În privința cuantumului acestor cheltuieli de judecată, Curtea observă că reclamantul a solicitat obligarea părții la plata sumei de lei RON, reprezentând contravaloarea onorariului de avocat.

Curtea reține, totodată, că prezentul recurs a fost soluționat la primul termen de judecată, și că pe parcursul litigiului nu au fost administrate decât probe cu înscrisuri.

Curtea precizează că, potrivit art. 274 alin. 3 Cod de Procedură Civilă, "judecătorii au însă

dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat”.

Curtea admite că reclamanta a depus la dosar concluzii scrise, dar constată că litigiul nu a impus activități suplimentare legate de administrarea unor mijloace de probă complexe, cum sunt expertizele, că litigiul nu a avut o durată îndelungată și soluția pronunțată s-a întemeiat pe puterea de lucru judecat a deciziei civile nr...../22.10.2013 a Curții de Apel Timișoara în raport de prezenta speță.

Având în vedere acestea, Curtea consideră că impunerea în sarcina părților a unor "cheltuieli de judecată în cuantum de RON este disproporționată, comparativ cu munca impusă de susținerea acestei cauze, astfel încât în temeiul art. 274 C.proc.civ. raportat la dispozițiile art. 274 alin.3 C.proc.civ., Curtea va obliga recurenta să plătească reclamantei suma de ... lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat.

Aceasta soluție a instanței este în acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Sabou si Parcalab împotriva României, aceasta considerând cu privire la rambursarea cheltuielilor de judecata, in care sunt cuprinse si onorariile avocațiale, că „acestea urmează sa fie recuperate de partea care a câștigat procesul, numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare, care au fost in mod real făcute, in limita unui cuantum rezonabil”, având în vedere rolul judecătorului in desfășurarea procesului, care îi oferă posibilitatea unei imagini de ansamblu asupra complexității cauzei si muncii depuse" de avocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Respinge ca nefondat recursul formulat de recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad în nume propriu și în reprezentarea Activității de Inspecție împotriva sentinței civile nr. .../02.07.2013 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. .../108/2012 în contradictoriu cu intimata

Obligă recurenta să plătească intimata X suma de ... lei cheltuieli de judecată parțiale, reprezentând onorariu avocat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din04.2014.